

Korte studies in Mattheüs (52)

De Nazireeër (10)

In de vorige studie sprak ik het vermoeden uit dat de woorden van de Heere die geschreven staan in Mattheüs 26:69 verwijzen naar Numeri 6:3.

'Ik zeg u dat Ik van nu aan van de vrucht van de wijnstok niet zal drinken tot op de dag wanneer Ik die met u nieuw zal drinken in het Koninkrijk van Mijn Vader.' (Mat. 26:69).

Het lijkt mij de enige logische verklaring, daar we nergens in de Schriften van Israël het niet meer eten van de vrucht van de wijnstok op een andere wijze tegenkomen dan waar het te maken heeft met het nazireeërschap.

Als de Heere vlak voor Zijn lijden en sterven de nazireeërgelofte heeft gedaan, werpt dit wellicht ook wat licht op andere teksten. Neem Mattheüs 27:33, 34:

'En gekomen bij de plaats die Golgotha genoemd wordt, wat Schedelplaats betekent, gaven zij Hem wijn met gal te drinken; maar toen Hij die geproefd had, wilde Hij die niet drinken.' (Mat. 27:33, 34).

Deze zure wijn die de soldaten Hem wilden laten drinken was gemaakt van de vrucht van de wijnstok. Nog maar enige uren ervoor had de Heere gezegd daarvan niet meer te zullen drinken, totdat Hij in het Koninkrijk van Zijn Vader gekomen zou zijn. Dat maakt dat deze daad geen daad van barmhartigheid was van de kant van Zijn kwellers, maar juist een vermeerdering van Zijn lijden.

Dit blijkt ook wel een beetje uit Lukas 23:36:

'En ook de soldaten kwamen Hem bespotten en brachten Hem zure wijn.' (Luk. 23:36).

Het bespotten zat hem hier niet zozeer in het feit dat het zure wijn was; dat dronken de soldaten immers zelf ook. Het bespotten zat Hem in het feit dat ze Hem van de vrucht van de wijnstok te drinken wilden geven, terwijl Hij de nazireeërgelofte had gedaan.

We weten natuurlijk niet precies hoe het is gegaan en hoe de soldaten wisten dat Hij helemaal geen wijn te drinken wilde hebben. Mattheüs suggereert dat de Heere ervan proefde en het vervolgens weigerde; dit heeft misschien tot hilariteit bij de soldaten geleid en probeerden zij Hem nog meer tot drinken te bewegen.

David profeteerde in Psalm 69 al van deze gebeurtenis:

'Smaad heeft mijn hart gebroken en Ik ben zeer zwak; Ik heb gewacht op medeleven, maar het is er niet, op troosters, maar Ik heb ze niet gevonden. Ja, zij hebben Mij gal als voedsel gegeven, in Mijn dorst hebben zij mij zure wijn laten drinken.' (Psa. 69:21. 22).

Ook in deze tekst zie je dat het niet uit medeleven of troost was dat ze Hem edik¹ te drinken gaven. In elk geval kunnen we ervan uitgaan dat de Heere Zijn gelofte hield en ook zo als Nazireeër de Schriften heeft vervuld.

We zagen dat de Heere Zich ook in de hemel de Nazarener of Nazireeër noemt (Han. 22:8). Misschien dat we daarnaar ook een kleine verwijzing hebben in Romeinen 1:4.

'Die in kracht bewezen is te zijn de Zoon van God, naar de Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden.' (Rom. 1:4).

De Geest der heiligmaking is niet zomaar de Heilige Geest. Hij wordt hier genoemd de Geest der heiligmaking. Hij die heilig maakt, apart zet;² en we weten dat dit hét grote kenmerk is van de Nazireeër.

'Alle dagen van zijn nazireeërschap is hij heilig voor de Heere.' (Num 6:4).

¹ Dat wat te drinken werd gegeven was *chomets*. Het was waarschijnlijk een zure drank van de vrucht van de wijnstok. Maar het was een reguliere drank; Numeri 6:3 noemt deze *chomets* ook.

² Ditzelfde woord *hagiosunè* vind je tevens in 2 Kor. 1:7 en 1 Thes 3:13